

Συνέντευξη

Αναζητώντας την ομορφιά

Νίκος

Βασιλάκης

Ο Νίκος Βασιλάκης είναι ένας φωτογράφος που κάνει τα πρώτα, αλλά σταθερά, βήματά του στον ελληνικό μικρόκοσμο της φωτογραφίας. Η φρέσκια ματιά του και η δύναμη των εικόνων του δείχνουν ότι κάτι κινείται εδώ...

Προφίλ

- Γεννήθηκε στα Χανιά, τον Αύγουστο του 1983. Το 2001, μετακόμισε στο Ηράκλειο, για να σπουδάσει στο τμήμα Επιστήμης και Τεχνολογίας Υλικών.
- Δεν πραγματοποίησε τις προσδοκίες για μία "κανονική" ζωή, αφού το 2003 ξεκίνησε να ασχολείται με τη φωτογραφία.
- Το 2004, ως ενεργό μέλος της Φωτογραφικής Ομάδας του Πανεπιστημίου Κρήτης (ΦΟΠΚ), εργάστηκε στο περιοδικό "18-Τριάντα" και στην 18-30 advertising. Μέχρι το 2006, έγινε υπεύθυνος φωτογραφίας

στους τομείς της μόδας, του glamour και της διαφήμισης.

- Τον Σεπτέμβριο του 2006, έφτασε στην Αθήνα για να σπουδάσει φωτογραφία, ενώ παράλληλα συνεργάστηκε με πολλές διαφημιστικές εταιρείες, περιοδικά, αλλά και ιδιώτες. Τον Ιούνιο του 2008, αποφοίτησε από την Ακαδημία της Leica.

CINEDAME

Όταν τα φώτα των προβολέων σβήσουν, αυτό που καταλαβαίνει κάποιος, είναι ότι η μόνη περιουσία του είναι ο εαυτός του και όχι η εφήμερη λάμψη.

Nikon D80 στα 24mm, ταχύτητα 1/60 sec στα F4, ISO 400

Συνέντευξη Νίκος Βασιλάκης

επάνω αριστερά **RAINBOW**

Ακόμη και στις πιο σκοτεινές μέρες και όσο μακρινή και αν μοιάζει η εικόνα του καθαρού ουρανού, πάντα μπορεί κάποιος να βρει κάτι, ένα στοιχείο που θα δώσει την αφορμή για αισιοδοξία.

Nikon D80 στα 10mm, ταχύτητα 1/100 sec στα F8, ISO 100

επάνω **VIOLATION**

Η βία σε κάθε μορφή της, ψυχική και σωματική, κρύβεται παντού. Συχνά η απατηλή εικόνα καταρρέει και η αληθινή όψη αποκαλύπτεται, όταν βρεθεί κάποιος μόνος με τον εαυτό του.

Nikon D80 στα 52 mm, ταχύτητα 1/200 sec στα F5,6, ISO 100

Η ομορφιά, αυτό το στοιχείο που κάνει πολλά πράγματα στη ζωή να ξεχωρίζουν, αποτελεί το στοίχημα του φωτογραφικού φακού του Νίκου Βασιλάκη. Οχι, όμως, με τη συμβατική έννοιά της, μια και ο νεαρός φωτογράφος αναζητά την ομορφιά σε μορφές και σε φόρμες που συχνά φλερτάρουν με το underground, την εγκατάλειψη, τη μοναξιά, με ακραίες καταστάσεις που, όμως, μέσα τους κρύβουν καθημερινά συναισθήματα, βλέμματα δακρυσομένα, φοβισμένα, λαμπερά, που ακτινοβολούν απόγνωση και ελπίδα μαζί.

Το σημαντικό, όμως, με τη δουλειά του Νίκου Βασιλάκη είναι ότι, ενώ τεχνικά είναι άρτια, κατορθώνει να δείχνει μία επιμελώς απημέλητη όψη, με συνθέσεις που με την πρώτη ματιά μοιάζουν τυχαίες.

Τυχαία ήταν επίσης η ενασχόλησή του με την φωτογραφία, όπως αναφέρει ο ίδιος: "Με τη φωτογραφία ασχολήθηκα τυχαία, όταν, το

2003, ήθελα επίμονα να πάρω μία ψηφιακή compact μηχανή, πιο πολύ για gadget παρά ως μέσο αποτύπωσης. Ήμουν παθιασμένος με την τεχνολογία, κάτι που ακόμη με συναρπάζει. Στη συνέχεια, προσπαθώντας να ανακαλύψω τις τεχνικές της φωτογραφίας, μελετώντας tutorials και forums, συνειδητοποίησα την ύπαρξη της αισθητικής έννοιας. Αρχισα να παρατηρώ τις διαφορές μεταξύ των φωτογραφιών, γιατί η μία φαίνεται καλύτερη από την άλλη και τι δεν αρέσει σε εμένα ή στους άλλους. Έτσι ανακάλυψα έναν ολοκαίνουργιο για μένα κόσμο, τη γραφή με το φως ως τέχνη και όχι ως τεχνική."

Αυτή την τέχνη προσπαθεί να αναπτύσσει συνεχώς, χωρίς, ωστόσο, να γίνεται δέσμιος της τεχνικής και να καταλήγει το έργο του να είναι μία "ζύληνη" ακαδημαϊκή αναφορά. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι στα αγαπημένα του θέματα κυριαρχεί ο άνθρωπος. Όπως λέει ο ίδιος:

"Με ενδιαφέρουν τα πορτρέτα, η επαφή με τα μάτια και το ανθρώπινο στοιχείο σε όλες του τις μορφές. Προσπαθώ να φωτογραφίζω με όλες τις τεχνικές που μπορώ να πραγματοποιήσω. Η καθεμία έχει τη δική της υφή και αναδεικνύει ή κρύβει τα απαραίτητα 'ψέματα' που θέλω να πει κάθε φωτογραφία. Η δική μου αγαπημένη είναι μάλλον η φωτογράφιση με studio flashes, μια και είμαι οπαδός της ευκρίνειας (ζηλεύοντας ακόμη αυτούς που μπορούν και την αγνοούν) και του απόλυτου ελέγχου των συνθηκών."

Παρατηρώντας κάποιος τη δουλειά του, θα διαπιστώσει ότι έχει επηρεαστεί από αρκετά ρεύματα και μπορεί να αναγνωρίσει τα ίχνη κάποιων τεχνοτροπιών. Αυτές τις επιρροές δεν τις αρνείται, μια και, όπως σημειώνει για τις πηγές έμπνευσής του: "Όνόματα που θα μπορούσα να δανειστώ, είναι πάρα πολλά και από την πραγματική ζωή, αλλά και από το χώρο

Συνέντευξη Νίκος Βασιλάκης

του Internet. Γι' αυτό θα αφαιρέσω όλους αυτούς, αλλιώς και όλους τους φίλους και θα κρατήσω έναν, τον David LaChapelle. Η δουλειά μου δεν προσεγγίζει ούτε μοιάζει με τη δική του ούτε έχει τη δική του διάθεση. Έχει, όμως, πάρα πολλά στοιχεία που 'ζηλεύω'. Τα πολλά χρώματα, οι αντιθέσεις, τα τρελά concepts, τα διάσημα πρόσωπα, είναι κομμάτια που θέλω να κερδίσω, όταν, όμως, πατήσω πρώτα γερά σε αυτό που κάνω."

Από πολλούς διατυπώνεται η άποψη ότι η ψηφιοποίηση της φωτογραφίας αφαιρεί μέρος από το συναίσθημα που προσφέρει η αναλογική. Αλλιώς πάλι είναι φανατικοί υπέρμαχοι του ψηφιακού format. Είναι σημαντικό ποια είναι η άποψη πάνω στο θέμα ενός φωτογράφου που ανδρώθηκε μέσα στην ψηφιακή φωτογραφία: "Και ναι και όχι. Ως φωτογράφος γεννήθηκα μέσα στην ψηφιακή εποχή, όμως, δοκίμασα και έπαιξα μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα με πολλές φωτοχημικές (πιο δόκιμα)

πτυχές της φωτογραφικής τέχνης. Κατέληξα πάλι στην ψηφιακή. Η τελευταία αφαιρεί σίγουρα ένα ρομαντικό μέρος από τη διαδικασία της, όχι, όμως, και από το αποτέλεσμα της, που τελικά ίσως να είναι και το ζητούμενο. Λέω ίσως, μια και πολλοί απολαμβάνουν τη διαδρομή περισσότερο από τον προορισμό. Δεν υπάρχει κάτι που να μην μπορεί να αποδοθεί ψηφιακά όσο και αναλογικά, εκτός από τη μοναδικότητα κάθε φωτογραφίας, το ότι κάθε αντίγραφο της, τελικά, θα διαφέρει σε κάποια σημεία από το άλλο, αν και δεν μπορώ να πω ότι αυτό με συναρπάζει. Μου αρέσει να έχω εγώ την επιλογή και όχι η τύχη."

Η αλήθεια είναι ότι στην Ελλάδα η φωτογραφία είναι μία μορφή τέχνης που δύσκολα μπορεί να χρησιμοποιηθεί παράλληλα ως μέσο βιοπορισμού, παρά μόνο με αρκετούς συμβιβασμούς. Ο ίδιος ως νέος φωτογράφος έχει βιώσει στο πετσί του αυτά τα προβλήματα και δείχνει εμπιστοσύνη στις δυνάμεις του. "Κάθε

επάνω αριστερά **THIEF**

Μέσα στη συνεχόμενη αναζήτηση της ζωής μας, τελικά, η ανακάλυψη της αθωότητας και το κρυμμένο παιδί μέσα μας είναι αυτό που ολοκληρώνει το ταξίδι.

Nikon D80 στα 105 mm, ταχύτητα 1/200 sec στα F18, ISO 100

επάνω **TRAFFIC**

Η απατηλή λάμψη της ομορφιάς δημιουργεί μία έπαρση που οδηγεί στη σταδιακή απομόνωση. Αλλιώστε, μία κούκλα βιτρίνας παραμένει πάντα πλάστική.

Nikon D80 στα 50mm, ταχύτητα 1/60 sec στα F1,8, ISO 100

Στην τσάντα

Αυτή την εποχή, έχει υιοθετήσει το σύστημα της Nikon και συγκεκριμένα την D80. Οι φακοί που χρησιμοποιεί για τις δουλειές του, προέρχονται από την ίδια τη Nikon, αλλιώς και τη Sigma.

Συνέντευξη

Συνέντευξη Νίκος Βασιλάκης

επάνω αριστερά **DUCTILE**

Τα βιώματα και οι δυσκολίες είναι τροχοπέδη για τα όνειρα. Ο συμβιβασμός και η υποχώρηση είναι αναγκαία για την επιβίωση, όσο και αν αυτό πονάει.

Nikon D80 στα 62mm, ταχύτητα 1/200 sec στα F8, ISO 100

επάνω **PEPPER**

Πολλά πράγματα στη ζωή δεν είναι ακριβώς όπως φαίνονται με την πρώτη ματιά. Για να απολαύσεις έναν "απαγορευμένο" καρπό, θα πρέπει να υποστείς τις συνέπειες.

Nikon D80 στα 105mm, ταχύτητα 1/200 sec στα F10, ISO 100

Εμπνευστείτε Expert's tips

- Προκειμένου να υπάρχει ο έλεγχος του τελικού αποτελέσματος στη φωτογραφία, προτιμά τη φωτογράφιση σε στούντιο. Του αρέσει να έχει αυτός την επιλογή για το τελικό αποτέλεσμα και όχι η τύχη.
- Ένας νέος φωτογράφος θα πρέπει να δουλέψει σκληρά, προκειμένου να ξεπεράσει τις δυσκολίες και τα στεγανά που ταλανίζουν το χώρο στην Ελλάδα. Μέσα από τη συνεχή προσπάθεια και βελτίωση μπορεί να πετύχει τους στόχους του και να εδραιωθεί.
- Μην διστάζετε να πειραματιστείτε με τα χρώματα και προσπαθήστε να υλοποιήσετε projects, όσο τρελά και αν φαίνονται με την πρώτη ματιά, τα οποία να αντιπροσωπεύουν την αισθητική σας.

φωτογράφος διαφέρει από τους άλλους. Το κακό είναι ότι όταν είσαι φωτογράφος, δηλαδή, καλλιτέχνης, αυτό σε καθιστά σχεδόν αυτόματα κακό έμπορο και κακό πωλητή του image και της δουλειάς σου, μια και οι καλλιτέχνες είναι λίγο πιο 'αφηρημένοι' από την καθημερινότητα. Αυτό κάνει μερικούς επιτήδειους να μπορούν να βγουν πιο μπροστά από εσένα και ασ μην το αξίζουν. Το καλό είναι ότι αν καταφέρεις να είσαι αρκετά καλός στη δουλειά σου, πάλι θα τον προσπεράσεις. Υπάρχει αρκετός χώρος βελτίωσης στην ελληνική φωτογραφία, άρα και θέσεις όπου χωρούν οι καινούργιες ματιές."

Η φωτογραφία είναι, πάνω απ' όλα, τρόπος ζωής για το Νίκο Βασιλάκη, καθώς και το μέσον με το οποίο αντιλαμβάνεται τον κόσμο, αλλά και ο κόσμος αυτόν. Όπως σημειώνει ο ίδιος: "Η φωτογραφία είναι σίγουρα τρόπος επικοινωνίας. Κάποιος μπορεί να καταλάβει πολλά για το δημιουργό, κοιτώντας το έργο του, ακόμη και όταν ο καλλιτέχνης προσπαθεί

να αποπροσανατολίσει το κοινό του. Είναι, όμως, κάτι ακόμη: ένα ημερολόγιο της ζωής του, καθώς μπλέκεται με ζωές άλλων. Όσο και αν μιλάμε για σκηνοθετημένη φωτογραφία, δεν παύει η καθημία από αυτές να αποτελεί ένα ντοκουμέντο και ένα snapshot της ζωής σου, του τι έχεις κάνει και τι έχεις πετύχει. Είναι σαν το χώρο πάνω από το τζάκι, το γεμίζεις με κύπελλα, με μετάλλια, όμως, πάντα αφήνεις λίγο άδειο χώρο για κάτι μεγαλύτερο. Ετσι, έχεις πάντα κάτι να κυνηγάς και να θυμάσαι, όταν κοιτάς πίσω. Επιτυχία θα είναι να μη φτάσεις ποτέ σε αυτό το μεγάλο έπαθλο και να το κυνηγάς διαρκώς."

PHOTO CLICKS: Για να δείτε περισσότερα έργα του Νίκου Βασιλάκη, μπορείτε να επισκεφθείτε τη σελίδα <http://nikosalpha.com/>.

Αναλύοντας τη φωτογραφία Gone

ΣΥΝΘΕΣΗ "Το 'Gone' είναι μία φωτογραφία που συνδυάζει την ομορφιά και το παράξενο, αφήνοντας πάντα την ομορφιά να κερδίζει με μικρή διαφορά. Υπάρχει έντονο βλέμμα, κάτι που επιδιώκω στις περισσότερες φωτογραφίες. Επίσης, το φόντο κάνει αισθητή την παρουσία του, χωρίς να πιάνει μεγάλο χώρο στη φωτογραφία."

ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΛΗΨΗΣ "Η λήψη έχει γίνει με flash για μέγιστη ποιότητα εικόνας και σε χαμηλό ISO, ώστε να υπάρχει χώρος στο Photoshop για τις απαραίτητες επεμβάσεις."